

TCOL
4 mei 1990
1

hev DNL

OPENBARE UITSPRAAK VAN HET TUCHTCOLLEGE LOODSEN TE 'S-GRAVENHAGE
OP 4 MEI 1990 TER ZAKE VAN DE KLACHT VAN DE ALGEMENE RAAD
VAN DE NEDERLANDSE LOODSENCORPORATIE D.D. 10 JANUARI 1990

Tegen de beklaagden:

1. A, registerloods;
2. B, registerloods;
3. C, registerloods;
4. D, registerloods.

Raadsman van de beklaagden A, B en D, mr E, advocaat

Deze uitspraak is gedaan naar aanleiding van de behandeling van deze zaak op de openbare terechtzitting op 10 april 1990 in het Paleis van Justitie, Juliana van Stolberglaan 4 te 's-Gravenhage.

1. De klacht

Bij brief van 10 januari 1990 heeft de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie bij het Tuchtcollege Loodsen een klacht tegen de beklaagden ingediend.

Volgens de in voornoemde brief gedane mededelingen hebben de beklaagden één of meerdere malen 2 loodscertificaten ondertekend en ingediend ten aanzien van loodsreizen op de trajecten Vlieree-Harlingen en Harlingen-Kornwerderzand of terug terwijl overeenkomstig de werkelijkheid alleen het traject Vlieree-Kornwerderzand of terug is gevaren en er derhalve slechts grond was voor 1 loodscertificaat voor dat traject.

De Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie acht die feiten ten minste een handelwijze en gedraging in het openbaar die, gezien de taak en positie van de registerloods, in zeer ernstige mate het vertrouwen in het beroep en het aanzien daarvan, alsmede het vertrouwen in de beroepsuitoefening van de betrokken registerloodsen individueel schaadt.

Vooraf in verband daarmee heeft de voornoemde Algemene Raad tegen de beklaagden een klacht ingediend als bedoeld in artikel 37, eerste lid, Loodsenwet (Stb. 1988, 353) ter zake van ten minste overtreding van het bepaalde in artikel 2 van de Beroepsuitoefeningsverordening registerloodsen.

2. Voorvragen

De voorzitter van het Tuchtcollege heeft na ontvangst van de klacht een voorlopig onderzoek ingesteld. Het Tuchtcollege heeft vastgesteld dat de klacht op de juiste wijze is ingediend door iemand die daartoe bevoegd is conform artikel 37, eerste lid, Loodsenwet. De klacht is derhalve ontvankelijk. Voorts heeft het Tuchtcollege vastgesteld dat de klacht niet kennelijk ongegrond is. Het Tuchtcollege heeft de tijd en plaats van de openbare terechtzitting, alsmede van deze openbare uitspraak conform artikel 39, derde lid, Loodsenwet tijdig bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant van resp. 26 maart 1990, nr. 60 en 12 april 1990, nr. 73.

3. De bewijsmiddelen

Het Tuchtcollege grondt haar overtuiging dat de beklaagden de feiten hebben begaan die aanleiding zijn geweest tot de klacht op feiten en omstandigheden die in de volgende bewijsmiddelen zijn vervat.

a. ten aanzien van de heer A.

1. De verslaggeving in de brief van de directeur van Loodswezen Nederland B.V. aan de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie en het bestuur van de Regionale Loodsencorporatie Noord van 5 december 1989, kenmerk DH/644/avdb, waarin melding wordt gemaakt van een gesprek met de heer A op 1 december 1989 en de heer A bevestigt dat door hem in een aantal gevallen 2 certificaten worden ingediend voor loodsreizen Vlieree-Harlingen en Harlingen-Kornwerderzand, zonder dat Harlingen daadwerkelijk is aangedaan en deze mededelingen niet door of namens hem zijn weersproken ter terechtzitting.
2. Het verslag van de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie van de gesprekken op 18 en 19 december 1989 met de Harlinger en Terschellinger loodsen, waaruit blijkt dat de heer A bevestigt in een aantal gevallen 2 certificaten te hebben ingediend voor loodsreizen Vlieree-Harlingen en Harlingen-Kornwerderzand zonder dat Harlingen daadwerkelijk is aangedaan en deze verslaglegging ter terechtzitting niet is weersproken.
3. De overzichten en de loodscertificaten verstrekt door Loodswezen Nederland B.V. met betrekking tot de door de heer A gemaakte loodsreizen in de periode vanaf 1 september 1988 tot eind 1989, waaruit in combinatie met de brief van de Douane van 5 maart 1990, kenmerk 2-155/90, blijkt dat de heer A in zes gevallen 2 certificaten heeft ingediend voor loodsreizen waarbij Harlingen zou zijn aangedaan, terwijl de betreffende schepen zijn ingeklaard in Kornwerderzand, hetgeen ter terechtzitting niet is weersproken. Dit is ook bevestigd door de brief van het Gemeentelijk Havenbedrijf van Harlingen d.d. 19-3-1990.

4. De verklaring die de heer A ter terechtzitting heeft afgelegd. Deze verklaring houdt onder meer het volgende in - zakelijk weergegeven -: Indien voor een schip gelijktijdig een bestelling wordt gedaan voor de trajecten Vliereë-Harlingen en Harlingen-Kornwerderzand dient op grond daarvan voor beide trajecten een loodscertificaat te worden ingediend. Dit geldt ook in het geval het Harlingse rede- of havengebied wordt doorvaren of daar voor anker wordt gegaan.
Voorts verklaarde de heer A in zes gevallen, te weten de "f" (6-2-'89), de "g" (31-3-'89), de "h" (11-8-'89), de "i" (28-10-'89), de "j" (10-11-'89) en de "k" (18-11-'89), de haven van Harlingen niet daadwerkelijk te hebben aangedaan doch wel loodscertificaten te hebben ingediend als ware de haven van Harlingen wel aangedaan.

b. Ten aanzien van de heer B.

1. Het verslag van de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie van de gesprekken met de Harlinger en Terschellinger loodsen, waaruit blijkt dat de heer B bevestigt in een aantal gevallen 2 certificaten te hebben ingediend voor loodsreizen Vliereë-Harlingen en Harlingen-Kornwerderzand zonder dat Harlingen daadwerkelijk is aangedaan en deze verslaglegging ter terechtzitting niet is weersproken.
2. De overzichten en de loodscertificaten verstrekt door Loodswezen Nederland B.V. met betrekking tot de door de heer B gemaakte loodsreizen in de periode van 1 september 1988 tot eind 1989, waaruit in combinatie met de brief van de Douane van 5 maart 1990, kenmerk 2-155/90, blijkt dat de heer B in drie gevallen 2 certificaten heeft ingediend voor loodsreizen waarbij Harlingen zou zijn aangedaan, terwijl de betreffende schepen zijn ingeklaard in Kornwerderzand. Daarenboven blijkt uit de overzichten en loodscertificaten verstrekt door Loodswezen Nederland B.V. dat de heer B in één geval, b.v. de "l" (20-11-'88), een reis heeft gemaakt van Kornwerderzand naar Vliereë en daarvoor 2 certificaten heeft ingediend.
Deze feiten zijn ter terechtzitting niet weersproken.
3. De verklaring die de heer B ter terechtzitting heeft afgelegd. Deze verklaring houdt onder meer het volgende in - zakelijk weergegeven -: In strijd met de werkelijkheid zijn 2 certificaten ingediend ten aanzien van de "l" (20-11-'88), de "m" (2-3-'89), de "n" (29-4-'89) en de "o" (12-10-'89).

c. ten aanzien van de heer C

1. Het verslag van de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie van de gesprekken met de Harlinger en Terschellinger loodsen, waaruit blijkt dat de heer C bevestigt dat hij t.a.v. de "p" (12-11-'89) 2 certificaten heeft ingediend terwijl dit 1 certificaat had moeten zijn, omdat dat schip niet daadwerkelijk in Harlingen is geweest en deze verslaglegging ter terechtzitting niet is weersproken.

2. De overzichten en de loodscertificaten verstrekt door Loodswezen Nederland B.V. met betrekking tot de door de heer C gemaakte loodsreizen in de periode van 1 september 1988 tot eind 1989, waaruit in combinatie met de brief van de Douane van 5 maart 1990, kenmerk 2-155/90, blijkt dat de heer C één keer twee certificaten heeft ingediend voor een loodsreis waarbij Harlingen zou zijn aangedaan, terwijl het betreffende schip is ingeklaard in Kornwerderzand, hetgeen ter terechtzitting niet is weersproken.
3. De verklaring die de heer C ter terechtzitting heeft afgelegd. Deze verklaring houdt onder meer het volgende in - zakelijk weergegeven -: Toen ik hoorde dat er (mogelijk) ten onrechte 2 certificaten voor schepen waren ingediend ben ik mijn administratie nagegaan en bleek dat ik voor de loodsreis met de "p" (12-11-'89) ten onrechte 2 certificaten had ingediend. Ik had deze samen met een aantal andere certificaten na het week-end ingevuld. Na deze constatering heb ik Loodswezen Nederland B.V. gevraagd een en ander te corrigeren. Het tweede certificaat was mij door de betreffende gezagvoerder gegeven.

d. ten aanzien van de heer D

1. Het verslag van de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie van de gesprekken met de Harlinger en Terschellinger loodsen, waaruit blijkt dat de heer D bevestigt dat hij ten aanzien van de "q" (29-10-'89) 2 certificaten heeft ingediend terwijl dit 1 certificaat had moeten zijn, omdat het schip niet daadwerkelijk in Harlingen is geweest en deze verslaglegging ter terechtzitting niet is weersproken.
2. De overzichten en de loodscertificaten verstrekt door Loodswezen Nederland B.V. met betrekking tot de door de heer D gemaakte loodsreizen in de periode van 1 september 1988 tot eind 1989, waaruit in combinatie met de brief van de Douane van 5 maart 1990, kenmerk 2-155/90, blijkt dat de heer D één keer twee certificaten heeft ingediend voor een loodsreis waarbij Harlingen zou zijn aangedaan, terwijl het betreffende schip is ingeklaard in Kornwerderzand, hetgeen ter terechtzitting niet is weersproken.
3. De verklaring die de heer D ter terechtzitting heeft afgelegd. Deze verklaring houdt onder meer het volgende in -zakelijk weergegeven-: Het is juist dat ik voor de "q" (29-10-'89) 2 certificaten heb ingediend, terwijl ik met dat schip niet in Harlingen ben geweest.

4. De overwegingen

a. Algemeen

Op grond van artikel 9, eerste lid, van het Voorschriftenbesluit registerloodsen dient de loods het loodscertificaat door de gezagvoerder te laten invullen en te ondertekenen en ook zelf in te vullen en te ondertekenen.

Van oudsher vormt het loodscertificaat de basis voor de berekening en facturering van het loodsgeldtarief. Sinds de verzelfstandiging van de loodsen per 1 september 1988 vormt het loodscertificaat ook de basis voor het krachtens het Financieel besluit loodsen vast te stellen aantal verrichtingen dat de loodsen via hun samenwerkingsverband rechtstreeks ten goede komt, alsmede de basis voor de vaststelling van het bedrag dat eventueel aan de overheid ten goede komt. Door het opzettelijk ondertekenen van onjuist ingevulde loodscertificaten wordt het openbaar vertrouwen dat in deze stukken moet kunnen worden gesteld geschonden. De registerloods verricht zijn taak krachtens de wet. De gezagvoerder heeft niet de vrijheid zelf te bepalen welke registerloods hij neemt. Om die reden dienen er hoge eisen te worden gesteld aan de betrouwbaarheid van de registerloods. De registerloods dient zich krachtens artikel 2, derde lid, van de Loodsenwet aan de voor hem geldende regels te houden, alsmede aan de voor hem geldende verordeningen. Deze regels betreffen niet alleen het loodsen, maar kennen ook andere verplichtingen zoals artikel 9 van het Voorschriftenbesluit registerloodsen. De opleidingseisen waaraan een registerloods moet voldoen, alsmede het niveau van zijn functie zijn daarnaast niet zodanig dat geen eisen zouden mogen worden gesteld aan de totale beroepsuitoefening. Het opzettelijk, blijkens ondertekening, invullen van een officieel daartoe vastgesteld formulier waarbij uitdrukkelijk in strijd met de waarheid een tijdstip van verblijf in een haven wordt opgegeven, terwijl men niet in die haven is geweest, vormt een, reeds ongeacht de hoogte van het financieel nadeel dat anderen, met name de overheid, wordt toegebracht, verwijtbaar gedrag dat de oplegging van een sanctie rechtvaardigt. Het aantal malen dat een dergelijk verwijtbaar gedrag zich voordoet dient tevens in de strafmaat tot uitdrukking te komen.

Voor de stelling dat de Regionale en/of Nederlandse Loodsencorporatie eerst de betrokken registerloodsen had moeten waarschuwen al dan niet met de mogelijkheid gemaakte fouten te herstellen en op grond van die stelling te concluderen dat de klacht niet ontvankelijk dient te worden verklaard is onvoldoende grond te vinden om afbreuk te kunnen doen aan de verwijtbaarheid van het gedrag.

Onduidelijk is gebleven of zulks al dan niet is geschied.

Wat daarvan ook zijn moge de voorschriften laten toe rauwelijk een klacht in te dienen bij het Tuchtcollege.

Voorts wordt vastgesteld dat onder andere blijkens de overgelegde verslagen van regionale vergaderingen twijfelgevallen ten aanzien van loodstrajecten en aantallen verrichtingen of certificaten uitdrukkelijk aan de orde worden gesteld in regionale vergaderingen. Het indienen van loodscertificaten voor trajecten waarop de ingediende klacht betrekking heeft riep die twijfel kennelijk niet op. Afgezien van het vorenstaande kan een registerloods niet in redelijkheid aannemen dat voor het traject Vlieree-Kornwerderzand of terug 2 certificaten zouden moeten worden ingediend.

Ook de betrokken registerloodsen zijn aanwezig geweest bij tenminste een aantal van die vergaderingen. Daarnaast zijn aan allen de verslagen van die vergaderingen toegestuurd.

In het geval van twijfel over een te volgen handelwijze zijn er voldoende mogelijkheden binnen de totale loodsenorganisatie om de nodige informatie te verkrijgen, ook buiten regionale vergaderingen om.

b. ten aanzien van de heer A

De heer A heeft ter terechtzitting op geen enkele wijze getoond het onjuiste van zijn gedrag in te zien.

Zijn beroep op onduidelijkheid van de regels ten aanzien van de invulling van certificaten acht het Tuchtcollege onbegrijpelijk.

De stelling van de heer A dat een vooraf gedane bestelling dan wel een gelijktijdig gedane bestelling voor meerdere trajecten moet leiden tot het daarop gerichte aantal certificaten, ook al wordt feitelijk een dergelijk traject niet gevaren vindt op geen enkele wijze steun in de voorschriften, integendeel. Blijkens de artikelen 4 en 5 van het Loods-geldbesluit, alsmede de toelichting op artikel 3 van het Financieel besluit loodsen is duidelijk dat de bestelling niet relevant is voor de vraag of er sprake is van één of twee loodsreizen. Voor het niet feitelijk doorgaan van een loodsreis gelden afzonderlijke regels, met name artikel 6 van het Financieel besluit loodsen en artikel 23b van het Loods-geldbesluit.

Het betoog dat de fiscale voorschriften moeten worden nageleefd kan nooit afbreuk doen aan de eis dat loodscertificaten conform de waarheid moeten worden ingevuld.

Nergens is grond te vinden voor de stelling dat het redegebied van Harlingen hetzelfde is als Harlingen.

Het is in ieder geval niet in Harlingen. Door het invullen van tijden wordt die indruk wel gewekt.

Indien men regels niet overtuigend of onduidelijk vindt dan is de weg daarvoor om de inhoud daarvan op de geëigende plaats aan de orde te stellen, in ieder geval niet om zelf, daarvan naar eigen inzicht af te wijken.

Ook al acht een individuele registerloods het onbillijk dat bij het passeren van Harlingen op weg van Vlieree naar Kornwerderzand er sprake is van één reis, terwijl wanneer de haven wordt aangedaan er sprake is van twee reizen dan rechtvaardigt deze omstandigheid niet dat in strijd met de waarheid een officieel voorgeschreven formulier vals wordt ingevuld.

Hebben er twee bestellingen plaatsgevonden voor achtereenvolgende trajecten en wordt tijdens of na afloop van het eerste traject het tweede traject afbesteld, dan dient volgens de genoemde regels die gelden voor afbestellingen gehandeld te worden.

Het verweer dat daarmee extra administratieve rompslomp op de hals wordt gehaald en dat er overeenstemming zou bestaan tussen de loods en de gezagvoerder dat zulks niet dient te geschieden, kan de gewraakte onjuiste invulling evenmin rechtvaardigen. Wordt daarentegen tijdens het eerste traject besloten de twee trajecten tot één te laten samenvallen dan dient daarvoor slechts één certificaat te worden ingediend. Indien in dergelijke gevallen er aanleiding zou kunnen bestaan tot twijfel dan dient deze twijfel te bestender plaatse aan de orde te worden gesteld.

c. ten aanzien van de heer B

De heer B is volgens de beschikbare gegevens de eerste geweest die voor één traject twee certificaten heeft ingediend. Hij heeft gesteld er nooit bij te hebben stilgestaan dat dit in strijd met de regelgeving zou kunnen zijn. Als dit zo zou zijn is dit verwijtbaar naïef. Het uitgangspunt dat het aantal bestellingen maatgevend is voor het aantal in te dienen certificaten kan niet worden aangemerkt als een redelijke interpretatie van de genoemde voorschriften. Indien voornoemd uitgangspunt juist zou zijn dan had het op de weg van de beklagde gelegen in de regionale vergaderingen of op een andere wijze de vraag aan de orde te stellen waarom op het loodscertificaat o.a. het tijdstip van de beëindiging van de reis behoorde te worden ingevuld, terwijl er een zodanig tijdstip niet was. Zolang het certificaat deze vorm nog heeft, had de beklagde in ieder geval dit tijdstip niet in strijd met de waarheid behoren in te vullen. Nu hij dit wel heeft gedaan heeft hij zich willens en wetens aan de kans bloot gesteld in strijd met de regels te handelen en heeft hij ook feitelijk zo gehandeld. Dit is een verwijtbare gedraging.

d. ten aanzien van de heer C

De heer C heeft zelf het initiatief genomen de gemaakte fout ongedaan te maken. Niet is komen vast te staan dat de invulling en indiening van 2 certificaten voor de betreffende loodsreis opzettelijk is gebeurd. De beklagde heeft door kapiteins ondertekende certificaten meegenomen en eerst later zelf ingevuld. Niettemin heeft de beklagde door het indienen van twee certificaten onzorgvuldig gehandeld.

e. ten aanzien van de heer D

De heer D heeft één keer opzettelijk de gewraakte handeling gepleegd. Kennelijk nadat hij daarvoor met de heer A had gesproken.

5. Bewezenverklaring/mogelijkheid tot opleggen maatregel

Het Tuchtcollege acht overtuigend bewezen dat de beklaagden de feiten hebben begaan die aan de klacht van de Algemene Raad ten grondslag hebben gelegen.

Het Tuchtcollege acht in verband met de verwijtbaarheid ten aanzien van de beklaagde C niet bewezen dat het gepleegde feit opzettelijk is begaan. Ten aanzien van de overige beklaagden acht het Tuchtcollege deze opzet wel bewezen.

Het Tuchtcollege is van oordeel dat de beklaagden A, B en D met de gepleegde feiten artikel 2 van de Beroepsuitoefeningsverordening registerloodsen hebben overtreden en deze beklaagden derhalve één van de maatregelen genoemd in artikel 28, eerste lid, Loodsenwet kan worden opgelegd.

6. Wettelijke voorschriften

De beslissing van het Tuchtcollege is gebaseerd op de artikelen 28 tot en met 43 van de Loodsenwet.

7. **BESLISSING:**

Het Tuchtcollege Loodsen verklaart bewezen dat de beklaagden A, B, C en D de feiten die ten grondslag hebben gelegen aan de klacht van de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie hebben begaan.

Het verklaart dat niet is vastgesteld dat de beklaagde C het gewraakte feit opzettelijk heeft begaan en acht, mede gelet op de overige in aanmerking komende omstandigheden, de gedraging niet van een zodanige ernst dat hij artikel 2 van de Beroepsuitoefeningsverordening registerloodsen heeft overtreden. Het gepleegde feit kan derhalve niet leiden tot het opleggen van een maatregel als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Loodsenwet.

Het verklaart dat is vastgesteld dat de beklaagden A, B en D de gewraakte feiten hebben begaan en is van oordeel dat zij artikel 2 van de Beroepsuitoefeningsverordening registerloodsen hebben overtreden. Op grond hiervan wordt aan elk van deze beklaagden de hierna achter ieders naam vermelde maatregel als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Loodsenwet opgelegd:

TCOL 9001
4 mei 1990
9

- a. de heer A, schorsing van de bevoegdheid als registerloods voor de duur van zeven dagen waarop feitelijk het beroep zou moeten worden uitgeoefend;
- b. de heer B, schorsing van de bevoegdheid als registerloods voor de duur van vier dagen waarop feitelijk het beroep zou moeten worden uitgeoefend;
- c. de heer D, een berisping.

De uitvoering van de maatregel ten aanzien van de heren A en B dient plaats te vinden op door de Algemene Raad van de Nederlandse Loodsencorporatie te bepalen data en tijdstippen gelegen binnen zes maanden na het onherroepelijk worden van deze uitspraak.

Deze beslissing is aldus gegeven door:

mr A. Patijn	voorzitter,
G. Roorda	lid,
mr F. Buis	lid,
P.G. van der Horst	lid,
M. Groothuis	lid,

in aanwezigheid van mr H. Nijssse, secretaris, en uitgesproken op de openbare zitting van dit Tuchtcollege van 4 mei 1990.

mr A. Patijn

G. Roorda

mr F. Buis

P.G. van der Horst

M. Groothuis

mr H. Nijssse

